

اثر نژادهای مختلف ریزوبیوم لگومینوزاروم^۱ بر عملکرد و سایر صفات زراعی عدس^۲

علی احمدی و بهمن یزدی صمدی

بترتیب مربی و استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران - کرج *

تاریخ وصول بیست و هشتم مردادماه ۱۳۷۱

چکیده

به منظور بررسی اثر نژادهای مختلف ریزوبیوم بر برخی صفات مهم زراعی عدس در شرایط مزرعه‌ای، آزمایشی در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۴ تکرار و به مدت دو سال انجام شد. در این آزمایش علاوه بر سه نژاد ریزوبیوم اثر کودهای ازته، فسفره و پتاسه برگره بندی و رشد گیاه مطالعه گردید و صفات مربوط به گره بندی ریشه، رشد، عملکرد و درصد ازت گیاه ارزیابی شد.

به منظور مطالعه دقیق تر وضعیت رشد و گره بندی ریشه، آزمایش در سال دوم به صورت گلدانی نیز تکرار گردید.

نتایج آزمایشهای مزرعه‌ای افزایشی را در گره بندی و سایر صفات مورد مطالعه در اثر تلقیح نشان نداد. در آزمایش گلخانه‌ای واکنش به تلقیح محسوس تر به نظر رسید و نژاد Lc19 (Syria) نسبت به دو نژاد دیگر برتری نشان داد. کاربرد کود ازته گره بندی را کاهش داد و تاثیری در افزایش عملکرد محصول نداشت. کاربرد کود فسفره گره بندی را بهبود بخشید ولی عملکرد محصول را افزایش نداد.

مقدمه

ازت یکی از عناصر بسیار مهم در ساختار سلولهای گیاهی و جانوری به حساب می‌آید. نیاز گیاهان به این عنصر بیشتر از سایر عناصر بوده و بیش از هر عنصر دیگری عامل محدودکننده در تولید مواد غذایی بشر بشمار می‌رود (۱). کمبود آن در اغلب خاکهای زراعی از یک طرف و از طرف دیگر وفور آن در اتمسفر، اهمیت و لزوم تحقیق در زمینه سیستمهای تثبیت کننده ازت مولکولی را روشن می‌سازد.

در بین سیستمهای طبیعی تثبیت کننده ازت، همزیستی گیاهان لگومینوز با ریزوبیومها از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. حیوانات و از جمله عدس گروهی از این گیاهان هستند که به خاطر تثبیت مقادیر نسبتاً زیاد ازت مولکولی هوا و نقش مهمی که در تامین پروتئین مورد نیاز انسانها خصوصاً در کشورهای در حال توسعه دارند از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشند.

کارآئی تثبیت ازت در سیستمهای همزیستی به

عامل نژاد باکتری، گیاه میزبان و عوامل محیطی و خاک و اثرات متقابل آنها بستگی دارد (۸). در اکثر موارد در همزیستی لگوم-ریزوبیوم تعداد کافی از نژادهای کاملاً موثر و اختصاصی باکتری در منطقه رویش بذر و گسترش ریشه در خاک وجود ندارد (۲). در چنین شرایطی تلقیح با مناسبترین نژادهای باکتری انتخاب شده برای شرایط محیطی و خاکی موجود و ارقام لگوم توصیه شده در آن نقاط به منظور بهره گیری هرچه بیشتر از این سیستمهای مفید طبیعی در جهت افزایش عملکرد امری ضروری و مفید می باشد.

برمر و همکاران (۸) تعداد زیادی از نژادهای ریزوبیوم لگومینوزاروم را برای عدس در شرایط اتاق رشد و مزرعه مورد ارزیابی قرار دادند. تلقیح بطور کلی عملکرد را ۱۳۵٪ افزایش داد و نژادهای 99A1 و I-ICAR-SYR از سایر نژادهای مورد مطالعه برتر به نظر رسیدند. می و بن بهلول (۲۰) توانائی رقابت نژادهای مختلف ریزوبیوم عدس را در شرایط اتاق رشد و مزرعه بررسی نمودند. نژادهای هاوائی 5-0، نیتراجین 92A3، نیتراجین 128A12 از سایر نژادها قدرت رقابت بالاتری داشتند. در آزمایش اسلام و آفاندی (۱۵) تلقیح بذور عدس عملکرد را در برخی از واریتههای مورد مطالعه افزایش داد. برخی از نژادهای ریزوبیوم افزایش معنی داری در گره بندی بعضی از کولتیوارهای عدس ایجاد نمودند. در آزمایش مزرعه ای پل و گش (۲۲) نژادهای L20 و L25 باعث افزایش گره بندی، مقدار ازت و عملکرد گردیدند. در حالی که سایر نژادهای مورد مطالعه تاثیر کمی روی صفات فوق داشتند. تلقیح بذور عدس با ریزوبیوم + ازتوباکتر باعث افزایش

گره بندی (۱۷)، افزایش جذب Mg، P و N (۱۹) گردید و عملکرد محصول را نیز افزایش داد (۱۷ و ۱۹). دریک بررسی تلقیح بذور عدس با ریزوبیوم در شرایط استرس شوری باعث تولید ماده خشک بیشتری شد (۳). نتایج آزمایشهای متعدد دیگری نیز افزایش در گره بندی (۴، ۷، ۱۲، ۱۴ و ۲۵)، فعالیت آنزیم نیتروژناز (۱۱، ۱۲ و ۲۵) ازت کل و ازت تثبیت شده (۹)، مقدار لگوم هموگلوبین (۷ و ۲۶)، کلروفیل برگ (۲۶)، وزن خشک گیاه (۹ و ۱۴) و عملکرد دانه و گلش (۴، ۷، ۱۲، ۱۴ و ۲۵) را در عدس در اثر تلقیح با نژادهای معرفی شده ریزوبیوم نشان داده اند.

هدف از این آزمایش ارزیابی واکنش عدس از نظر عملکرد و سایر صفات زراعی به تلقیح با نژادهای برتر ریزوبیوم (وارد شده از خارج) در شرایط محیطی و خاکی موجود می باشد.

مواد و روشها

آزمایش در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۴ تکرار و به مدت دو سال زراعی ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی کرج انجام شد. محل آزمایش سال اول در قسمتی از مزرعه که حداقل تا سه سال سابقه کشت گیاهان لگوم را نداشت و در سال دوم در قسمتی از مزرعه که سال قبل زیر کشت گندم بود انتخاب شد. برخی از خصوصیات خاک محل آزمایش در جدول ۱ نشان داده شده است. نژادهای مورد مطالعه که به عنوان نژادهای برتر ریزوبیوم برای عدس از ایکاردا دریافت شده بود عبارت بود از: (Syria) Lc 35، (Syria) Lc 19 و (U.S.A) USDA 2433 که بترتیب با شماره های ۷۳۵، ۷۱۹ و ۷۵۸ ایکاردا مشخص شده بودند.

جدول ۱- برخی خصوصیات خاک محل آزمایش

سال	عمق خاک (سانتیمتر)	کل	ازت* آمونومی	نیتراتی	فسفر قابل جذب**	پتاسیم قابل جذب+	pH	یافت
۱۳۶۹	۰ - ۲۵	۰/۱	-	-	۱۸۸	۰/۳۴	۸/۲	لومرسی
	۲۵ - ۵۰	۰/۰۵۶	-	-	۷۲	۰/۳۲	۸/۱	"
۱۳۷۰	۰ - ۲۵		۱۱/۶۳	۱۳/۴۳	۵۶/۷	۱/۳۰	۷/۳	"
	۲۵ - ۵۰		۹/۹۶	۱۴/۰۰	۷/۸	۱/۳۲	۷/۴	"

* : ازت کل برحسب درصد و ازت نیتراتی و آمونیومی برحسب PPM می باشد.

** : برحسب PPM، + : برحسب میلی اکی والان درصد گرم خاک

از رقم اصلاح شده عدس بنام زیبا در این آزمایش استفاده شد.

هر واحد آزمایشی به ابعاد ۵ × ۳ متر مشتمل بر ۱۲ ردیف کاشت با فواصل ۲۵ سانتیمتر بود. فاصله بوته‌های داخل ردیف ۱/۵ سانتیمتر در نظر گرفته شد. (۲۶۸ بوته در متر مربع) کاشت به صورت خطی و با دست انجام گرفت و آبیاری به صورت نشتی و بطور منظم (۷ روز یکبار) تا نزدیک به مرحله رسیدن ادامه داشت.

تلقیح بذور حدود ۴ ساعت قبل از کاشت، در آزمایشگاه انجام شد. از محلول قند ۱۰٪ (در سال اول) و صمغ عربی ۳۰٪ (در سال دوم) به عنوان ماده چسبنده استفاده شد. چه در زمان تلقیح و چه در زمان کاشت نکات لازم برای عدم سرایت باکتری از تیماری به تیمار دیگر رعایت کردید.

تیمارهای آزمایش در سال اول (۵ تیمار) و سال دوم (۶ تیمار) عبارت بودند از:

۱- شاهد (K₂O + P₂O₅ بترتیب ۷۲ و ۵۴ کیلوگرم در هکتار)

۲- کودازته (۱۱۰ کیلوگرم در هکتار ازت خالص)

۳- تلقیح با نژاد شماره ۷۳۵

۴- تلقیح با نژاد شماره ۷۱۹

۵- تلقیح با نژاد شماره ۷۵۸

۶- بدون کود و ریزوبیوم

همه تیمارها (بجز تیمار شماره ۶) مقادیر کودی تیمار شاهد را به طور مساوی دریافت نمودند. کودهای فسفره و پتاسه همراه با ۵۰٪ کود ازته در زمان کاشت بصورت نواری بکار رفت و بقیه کود ازته در مرحله ۵۰٪ گلدهی مصرف شد.

مشاهدات در سه مرحله ۴۵-۴۰ روز پس از کاشت، ۶۵-۵۰ روز پس از کاشت و مرحله ۹۰٪ رسیدن انجام شد و پارامترهای مربوط به گره بندی، مقدار ازت و رشد گیاه اندازه گیری شدند. تعداد و وزن خشک گره و وزن خشک (۲۴ ساعت دردمای ۷۰°C در انکوباتور) فسمست هوایی و ریشه بر اساس ۱۰-۸ گیاه در هر نمونه اندازه گیری شد. گره بندی تیمارها از نظر وضعیت تشکیل گره طبق

نتایج و بحث

الفد اثر تلقیح (مقایسه تیمارهای تلقیح شده با شاهد)؛ میانگین برخی صفات مورد مطالعه در مرحله دوم نمونه برداری و مرحله برداشت در آزمایشهای مزرعه‌ای در جدول ۳ نشان داده شده است. در سال اول آزمایش تعداد گره موثر در تیمار تلقیح شده با نژاد شماره ۷۵۸ بطور معنی داری (در سطح ۵٪) از تیمارهای تلقیح شده با دو نژاد دیگر کمتر بود. تیمارهای تلقیحی از نظر سایر صفات مورد مطالعه تفاوت معنی داری با شاهد نشان ندادند. در آزمایش سال دوم (مرحله دوم نمونه برداری) وزن خشک کل گره در تیمار شاهد،

روش کوربین و براکول (۵) و براساس تعداد و توزیع گره‌های موثر روی ریشه انجام گرفت (جدول ۲) از روش کجلدال برای تعیین مقدار ازت گیاه استفاده بعمل آمد. به منظور مطالعه دقیق‌تر وضعیت رشد و گره‌بندی ریشه آزمایش مزرعه‌ای سال دوم با همان خصوصیات به صورت گلدانی (گلدانهای پلاستیکی با طول ۱۸ سانتیمتر) نیز تکرار شد. خاک گلدانها از محلول آزمایش در مزرعه تهیه و به نسبت ۲۰٪ با ماسه مخلوط گردید. در آزمایش گلخانه‌ای نیز پارامترهای مربوط به گره بندی و رشد گیاه در دو مرحله ۳۵ و ۶۵ روز پس از کاشت اندازه گیری شد.

جدول ۲- گروه بندی وضعیت تشکیل گره (کوربین و براکول ۱۹۷۷)

نمره گره بندی	توزیع و تعداد گره های موثر*	
	طوقه ⁺	سایر قسمت‌های ریشه
۰	۰	۰
۰/۵	۰	۱-۴
۱	۰	۵-۹
۱/۵	۰	۱۰
۲	کم	۰
۲/۵	کم	کم
۳	خیلی	۰
۴	خیلی	کم
۵	خیلی	خیلی

* : موثر بودن براساس اندازه گره و رنگ داخلی آن (صورتی و قرمز) در نظر گرفته شده است.

+ : طوقه به ۷ سانتیمتری بالای ریشه اطلاق شده است.

جدول ۳- میانگین های برخی صفات مورد مطالعه در مرحله دوم نمونه برداری و مرحله برداشت در آزمایشهای مزرعهای سال اول (الف) و سال دوم (ب).

عملکرد (کیلوگرم در ۸ متر مربع)	درصد ازیات در		نمبره	وزن خشک گره در	تعداد گره موثر	تعداد کل گره	تیمار
	دانه	کل اندام + هوایی					
۳/۳۶۹	۱/۵۹۴	۲/۹۴	۲/۵۰	۶/۱	۱۰/۳ ab	۱۶/۹	شاهد
۳/۶۳۲	۱/۳۸۱	۲/۸۹	۲/۴	۴/۰	۷/۸ ab	۱۲/۷	ازت
۳/۳۹۴	۱/۴۱۸	۲/۹۷	۲/۶	۵/۲	۱۳/۹ a	۱۷/۹	نژاد شماره ۷۳۵ (الف)
۳/۴۴۴	۱/۴۸۴	۲/۹۰	۲/۶	۶/۳	۱۳/۴ a	۱۹/۴	نژاد شماره ۷۱۹
۳/۴۵۸	۱/۴۲۵	۳/۱۷	۲/۱	۳/۴	۵/۵ b	۱۰/۹	نژاد شماره ۷۵۸
۱/۰۶۰	۰/۲۵۴	۱/۷۹	۲/۹	۱۸/۲ a	۱۱/۹	۲۳/۹	شاهد
۱/۴۳۲	۰/۲۸۴	۱/۷۶	۲/۵	۸/۵ bc	۷/۰	۱۵/۲	ازت
۱/۳۶۹	۰/۳۵۲	۱/۷۲	۲/۵	۱۴/۵ ab	۱۱/۷	۲۲/۵	نژاد شماره ۷۳۵ (ب)
۱/۴۴۳	۰/۳۸۸	۱/۶۲	۲/۵	۹/۸ bc	۹/۶	۱۹/۳	نژاد شماره ۷۱۹
۱/۳۴۴	۰/۳۲۳	۱/۷۵	۲/۵	۱۰/۲ bc	۷/۶	۱۷/۶	نژاد شماره ۷۵۸
۱/۲۵۵	۰/۳۶۵	۱/۷۱	۲/۵	۶/۳ c	۵/۱	۱۵/۹	بدون کود

+ در مراحل ۵۰٪ گلدهی (سال دوم) و ۹۰٪ رسیدن (سال اول)

افزایش معنی داری ($\alpha = 1\%$) نسبت به تیمارهای تلقیح شده با نژادهای ۷۱۹ و ۷۵۸ نشان داد که توجیه قابل قبولی برای این حالت به نظر نرسید. صرف نظر از دو مورد ذکر شده فوق تیمارهای تلقیحی از حیث هیچیک از صفات مورد مطالعه تفاوت آماری با تیمار شاهد در شرایط زراعی موجود نشان ندادند. عدم واکنش به تلقیح در شرایط مزرعه‌ای با توجه به گره‌بندی نسبتاً "خوب در تیمارهای تلقیح نشده، می‌تواند ناشی از حضور ریزوبیومهای فعال بومی خاک و احیاناً "رقابت آنها با نژادهای جدید معرفی شده باشد. بهر حال عدم سازگاری نژادهای جدید با شرایط اقلیمی و خاکی موجود، عدم تناسب آنها با واریتسه عدس بکاررفته در این آزمایش و سطح متوسط ازت معدنی خاک (جدول ۱) از دلائل احتمالی دیگر عدم واکنش به تلقیح می‌توانند باشند. نتایج آزمایشهای متعددی عدم واکنش عدس از نظر عملکرد را به تلقیح با نژادهای ریزوبیوم گزارش نموده‌اند (۱۱، ۱۶ و ۲۱). اسلام و همکاران عدم افزایش عملکرد عدس در اثر

تلقیح را وجود ریزوبیومهای کارآمد بومی ذکر نموده‌اند (۱۶). تلقیح بذور نخود (۱) با نژادهای برگزیده و برتر ریزوبیوم^۲ در مزرعه دانشکده کشاورزی کرج افزایش در گره‌بندی و عملکرد محصول ایجاد نکرد (مکاتبه شخصی). نتایج آزمایش کیوسی (۱۸) نشان داد که در خاکهای حاوی بیش از $10^5 \times 8$ ریزوبیوم فازئولی^۳، گیاهان لوبیا و واکنشی به تلقیح نشان نمی‌دهند. عدم بهبود در گره‌بندی لوبیا چشم بلبلی^۴ در اثر تلقیح در خاکهای حاره‌ای توسط دانسو و اویریدو (۱۰) گزارش شده است. در آزمایشهای ذکر شده بالا، علت اصلی عدم واکنش به تلقیح حضور و رقابت ریزوبیوم ذکر شده است. نتایج نتایج آزمایش گلخانه‌ای واکنش محصولتوری به تلقیح نشان داد (جدول ۴). تیمار تلقیح شده با نژاد شماره ۷۱۹ (Lc19 (Syria) افزایش معنی داری ($\alpha = 5\%$) از نظروزن خشک گره در هر گیاه نسبت به شاهد در مرحله دوم نمونه‌برداری نشان داد. مقایسه گروهی تیمارهای تلقیح شده با تیمار شاهد نیز افزایش قابل

جدول ۴- گروه بندی میانگین های مربوط به گره بندی گیاهان در مرحله ۶۵ روز پس از کاشت در آزمایش گلخانه‌ای

تیمار	شاهد	ازت	نژاد ۷۲۵	نژاد ۷۱۹	نژاد ۷۵۸	بدون کود
تعداد کل گره در هر گیاه	۱۵/۷ ab	۳/۷ b	۲۴a	۲۸/۴a	۲۶/۲a	۹/۰ b
وزن خشک گره هر گیاه (میلیگرم)	۲/۸ bc	۱c	۵/۱ab	۶/۲a	۵/۴ab	۱/۹ c

1- *Cicer arietinum*

2- R.SPP (Cowpea type)

3- *R. Phaseoli*4- *Vigna Unguiculata*

در مرحله دوم نمونه برداری نیز ۷۶ و ۶۴ درصد کاهش بترتیب در تعداد و وزن خشک گره در مقایسه با تیمار شاهد مشاهده شد (شکل ۲).^{*} نتایج آزمایشهای زیادی اثرات بازدارندگی ازت معدنی را بر گره بندی و تثبیت ازت در عدس نشان داده اند (۸، ۹، ۱۴، ۱۵ و ۲۲).

کاربرد کود ازته افزایشی در عملکرد محصول ایجاد نکرد. این عدم واکنش می تواند ناشی از علل زیر باشد: اول آنکه ممکن است گره بندی نسبتاً "خوبی" که در تیمارهای تلقیح شده مشاهده شد توانسته است نیاز گیاه را به ازت، تامین نماید. لذا تفاوتی بین تیمار بدون کود و تیمار کود ازته مشاهده نشد (جدول ۳ - ب).^{*} دلیل دومی هم که در این امر احتمالاً می تواند موثر باشد سطح نسبتاً "متوسط ازت معدنی در خاک محل آزمایش می باشد (جدول ۱).^{*} عدم افزایشی در عملکرد عدس در اثر مصرف کود ازته توسط تعدادی از محققین گزارش شده است (۱۱، ۱۶ و ۲۱).

ج - اثر فسفر و پتاس (آزمایش سال دوم):

مقایسه تیمار شاهد با تیمار بدون کود اثرات رونق بخش فسفر و پتاس را بر گره بندی گیاهان نشان می دهد (جدول ۳ و ۴ - شکل ۳).^{*} در مرحله دوم نمونه برداری در آزمایش مزرعه ای تعداد و وزن

توجه در گره بندی را در تیمارهای تلقیح شده در آزمایش گلخانه ای نشان داد (جدول ۵ و شکل ۱).^{*} دلیل واکنش محسوس تر به تلقیح را در آزمایش گلخانه ای تراکم کمتر جمعیت ریزوبیوم بومی خاک گلدانها (به دلیل حجم محدودتر خاک قابل دسترسی ریشه، افزایش ماسه و ۰۰۰) در مقایسه با شرایط طبیعی مزرعه می توان ذکر نمود.

ب - اثرات معدنی:

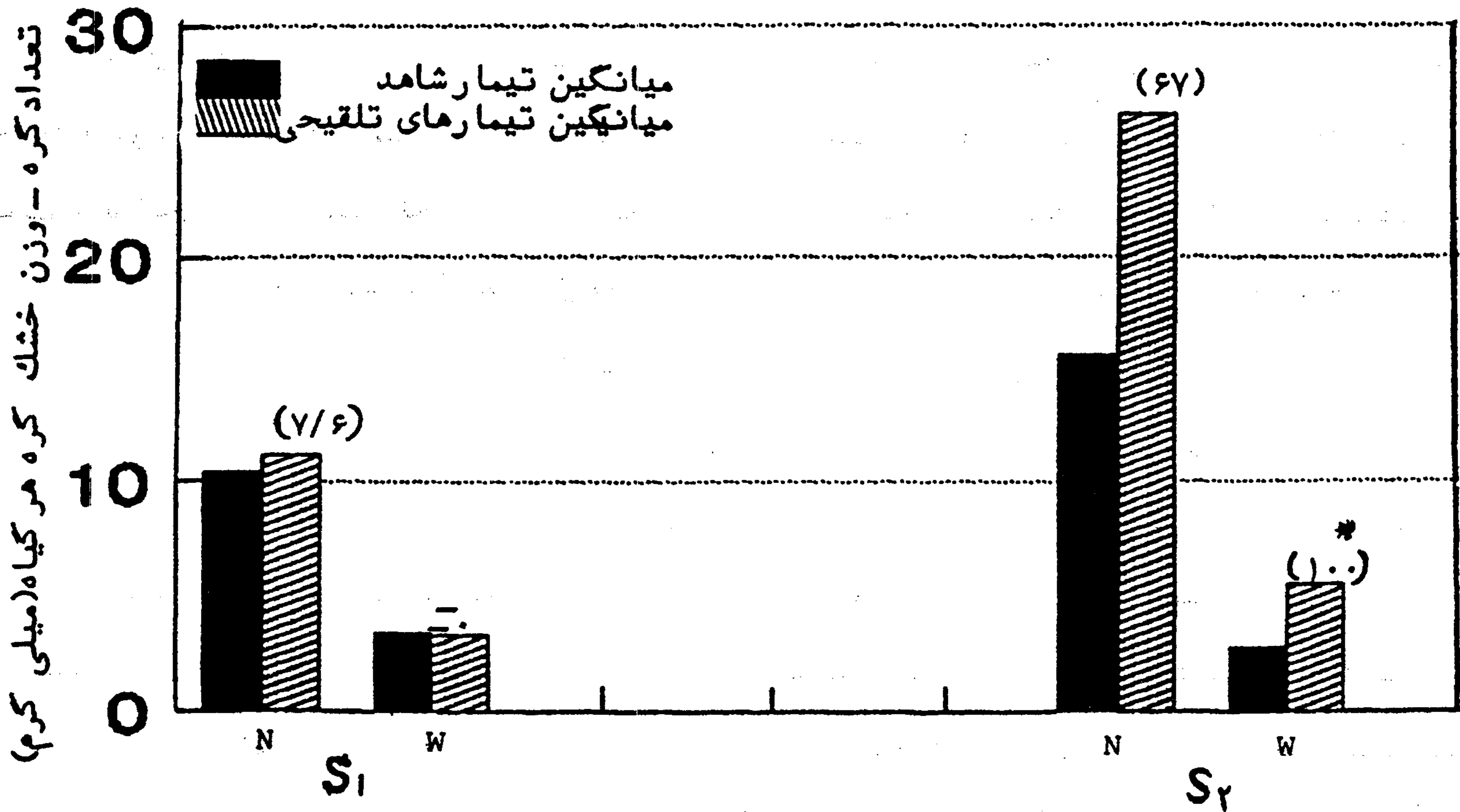
مقایسه تیمار کود ازته با تیمار شاهد اثرات بازدارندگی ازت معدنی را بر گره بندی گیاه مخصوصاً در آزمایش گلخانه ای بخوبی نشان می دهد (جدول ۳ و شکل ۲).^{*} در آزمایش مزرعه ای سال اول تعداد و وزن خشک گره در تیمار کود ازته بترتیب ۲۴/۵ و ۳۳/۵ درصد نسبت به شاهد در مرحله دوم نمونه برداری کاهش نشان داد. در آزمایش مزرعه ای سال دوم (مرحله دوم نمونه برداری) میزان کاهش در تعداد گره و وزن خشک گره در تیمار کود ازته (نسبت به شاهد) بترتیب ۳۶ و ۵۳/۶ درصد بود که کاهش در وزن خشک گره در سطح ۰.۵٪ معنی دار بود (شکل ۲).

در مرحله اول آزمایش گلخانه ای تعداد و وزن خشک گره در تیمار کود ازته کاهش معنی داری بترتیب در سطح ۵ درصد و ۱ درصد نسبت به شاهد نشان داد.

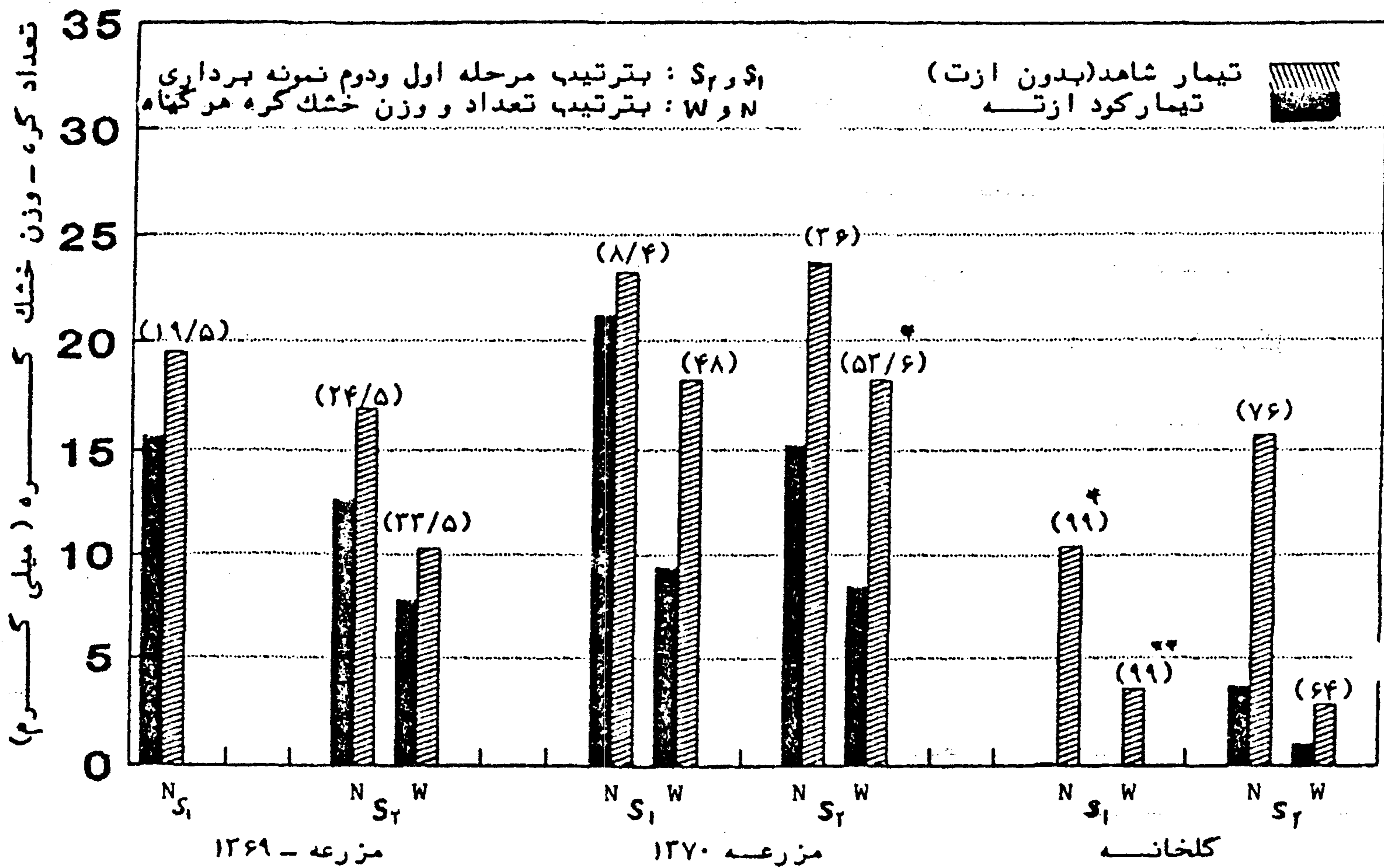
جدول ۵ - مقایسه گروهی تیمارهای تلقیح شده با شاهد از نظر گره بندی و رشد قسمت هوایی در مرحله دوم نمونه برداری در آزمایش گلخانه ای.

درصد افزایش	میانگین تیمارهای تلقیحی	شاهد	
۶۷	۲۶/۲	۱۵/۷	تعداد کل گره در هر گیاه
۱۰۰*	۵/۶	۲/۸	وزن خشک گره هر گیاه (میلیگرم)
۷/۷	۰/۱۴	۰/۱۳	وزن خشک قسمت هوایی (گرم)

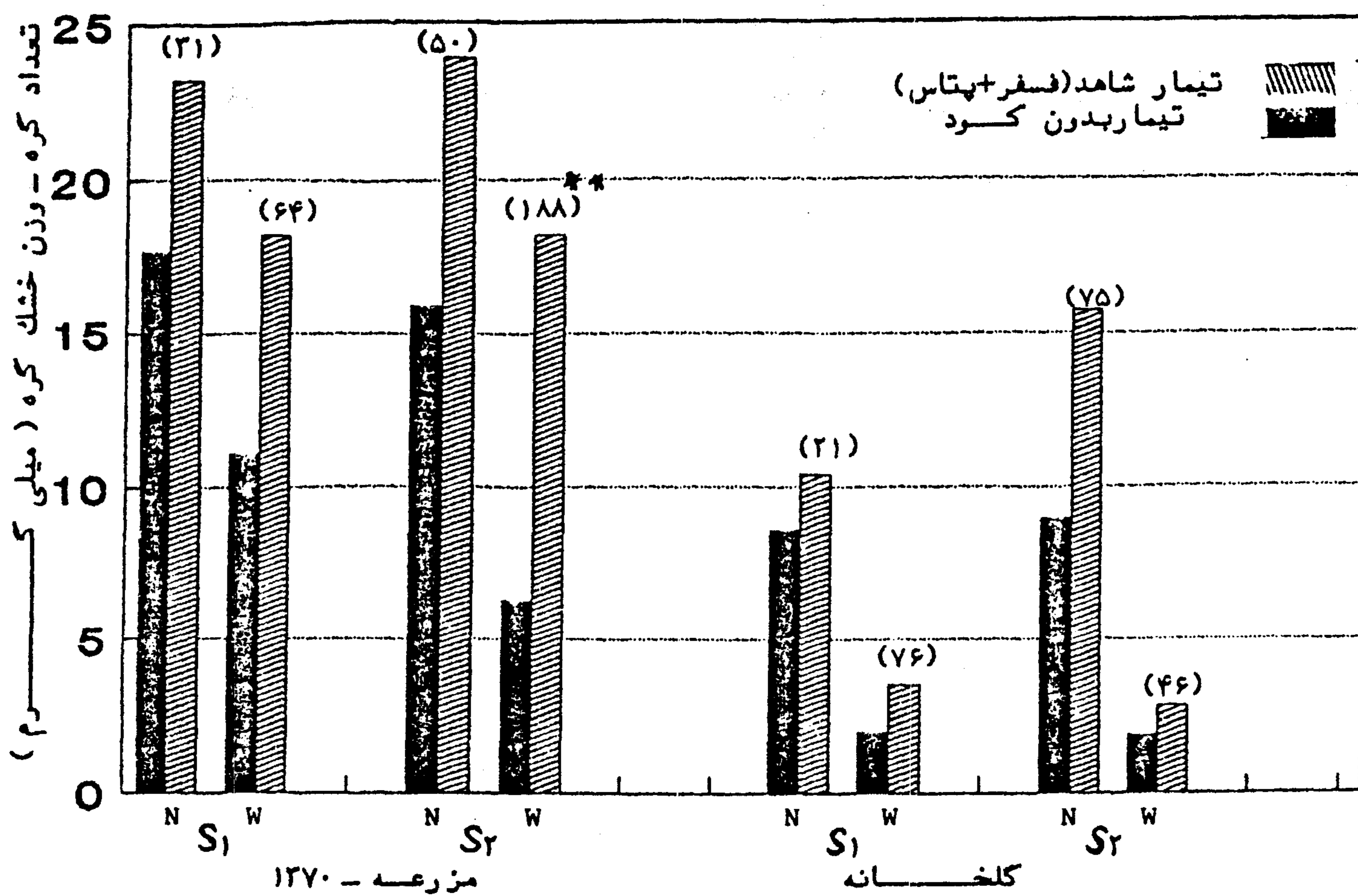
* : معنی دار در سطح ۰.۱٪

شکل ۱- مقایسه گروهی تیمارهای تلقیحی با تیمار شاهد در آزمایش گلخانه‌ای (اعداد داخل پرانتز درصد افزایش را در تیمارهای تلقیحی نسبت به شاهد نشان می‌دهد). S_1 و S_2 بترتیب مراحل اول و دوم نمونه برداری، N و W بترتیب تعداد و وزن خشک گره هر گیاه.

شکل ۲- مقایسه گره بندی تیمار کود ازته با شاهد (اعداد داخل پرانتز درصد کاهش را نسبت به شاهد نشان می‌دهد).

شکل ۳- مقایسه گره بندی تیمار بدون کود با شاهد (اعداد داخل پرانتز درصد افزایش را نسبت به تیمار بدون کود را نشان می‌دهند).

کاربرد کود فسفره افزایشی در عملکرد محصول

ایجاد نکرد، اگرچه در مرحله دوم نمونه برداری وزن خشک قسمت هوایی گیاه را ۹۲٪ نسبت به تیمار بدون کود افزایش داد (اطلاعات نشان داده نشده است). تشکیل گره روی ریشه و تثبیت ازت یک فرآیند پرهزینه از نظر انرژی می‌باشد (۱۳) و گره‌های روی ریشه به عنوان مخزنهای رقابت کننده با اندامهای رویشی و زایشی گیاه به حساب می‌آیند. در موارد خاصی که گیاه به دلیل استرس های محیطی در محدودیت مواد فتوسنتزی قرار می‌گیرد ممکن است گره بندی بیشتر، بخاطر مصرف بیشتر مواد فتوسنتزی، عملکرد بیشتری را به دنبال نداشته باشد. توسعه بیماری فوزاریوم در مرحله غلاف بندی در آزمایش مزرعه‌ای احتمالاً "چنین حالتی را ایجاد نمود و لذا علیرغم گره بندی بهتر ریشه، عملکرد بیشتر مشاهده نشد. اسلام و همکاران (۱۶) عدم

خشک گره در تیمار شاهد بترتیب ۵۰ و ۱۸۸ درصد نسبت به تیمار بدون کود افزایش نشان داد که افزایش در وزن خشک گره در سطح ۱٪ معنی دار بود (شکل ۳). افزایش در تعداد و وزن خشک گره در تیمار شاهد نسبت به تیمار بدون کود در آزمایش گلخانه‌ای بترتیب ۷۵ و ۴۶ درصد بود (شکل ۳). به نظر می‌رسد اثر رونق بخش فسفر بر گره بندی ریشه از طریق افزایش در وزن ریشه (۵۰٪ افزایش نسبت به تیمار بدون کود - اطلاعات نشان داده نشده است) و افزایش در مواد فتوسنتزی قابل دسترس گره‌ها صورت گرفته باشد. افزایش بیشتر در وزن گره در مقایسه با تعداد گره موید این مطلب است. اثر فسفر بر افزایش گره بندی توسط محققین گزارش شده است (۱۲، ۲۴، ۲۵ و ۲۷) و این افزایش بخاطر رشد بیشتر ریشه (۱۲، ۲۴ و ۲۷) و قسمت هوایی (۱۲) ذکر شده است.

افزایش عملکرد عدس را با وجود افزایش در غده بندی ریشه گزارش نموده‌اند و علت آن را نیاز بیشتر ریشه‌ها به مواد فتوسنتزی جهت نگهداری گره‌ها بیان کرده‌اند.

ارزیابی نژادهای خارجی ریزوبیوم در خاکهای که سابقه کشت لگوم را نداشته و یا از نظر نژادهای بومی ریزوبیوم فقیر باشند، مطالعه و ارزیابی تعداد بیشتری از نژادهای خارجی با استفاده از متدهای مختلف مایه تلقیحی و استفاده از واریته‌های مختلف یک لگوم در آزمایش از توصیه‌های حاصله از نتایج این آزمایش می‌باشند.

REFERENCES:

مراجع مورد استفاده:

- ۱ - سالاردینی، ع، الف . ۱۳۶۶ . حاصلخیزی خاک . انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۱۷۳۹، ۴۴۰ صفحه .
- ۲ - صالح‌راستین، ن . ۱۳۵۷ . بیولوژی خاک . انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۱۶۶۶، ۴۸۲ صفحه .
- 3 - Ahmad, M., M. Athar & B.H. Niazi. 1986. Effect of Rhizobium inoculation on growth and crude protein/nitrogen content of lentil in relation to soil salinity. *Lens*. 13: 16-19.
- 4 - Ali, A.B. Roidarkhan & J.O.H. Keating. 1988. Effect of inoculation and phosphate fertilizer on lentil under rainfed conditions in upland Bluchistan. *Lens*, 15: 29-33.
- 5 - Anomymous. 1992. ICARDA special publication. LIRT. 92. Aleppo, Syria.
- 6 - Beck, D. 1990. Strain selection for improved N₂ fixation in Jordan lentil cultivars, In: Food legume improvement program. Annual report, P. 150-152. ICARDA, Aleppo, Syria.
- 7 - Bhatta Charyya, P. & S.N. Sen. 1988. Expansion of lentil cultivation in west Bengal (India) using rhizobial efficiency. *Lens Newsletter* . 15(2): 15-17.
- 8 - Bremer, E., C.V. Kessel, L. Nelson, K.J. Rennie & D.A. Rennie. 1990. Selection of Rhizobium leguminosarum strains for lentil (Lens culinaris) under growth room and field conditions. *Plant and Soil*. 121: 47-56.
- 9 - Bremer, E., R.J. Rennie & D.A. Rennie. 1988. Dinitrogen fixation of lentil, field pea and faba bean under dryland conditions. *Canadian Journal of Soil Sci.* 68(3): 553-562.
- 10- Danso, S.K. & J.D. Owiredu. 1988. Competitiveness of introduced and indigenaus cowpea Bradyrhizobium strains for nodule formation on cowpea (*Vigna unguiculata* (L) walp) in three soils. *Soil Biology and Biochemistry*, 20: 305-310.
- 11- Das, C.C., B.N. Chatterjee & K. Sengupta. 1988. Response of greengram and lentil to Rhizobium inoculation. *Indian Journal of Agronomy*. 33(1): 92-94.
- 12- Dhingra, K.K., H.S. Sekhon, P.S. Sandha & S.C. Bhandari. 1988. Phosphorous-rhizobium interaction studies on biological nitrogen fixation and yield of lentil. *Journal of Agiric. Science, Cambride*, 110: 141-144.
- 13- Dixon, R.O.D. & C.T. Wheel. 1986. Nitrogen fixation in plants. Blackie, 157 pp.

- 14- Herrera, A. & L. Longeri. 1985. Response of lentil (Lens culinaris Medick) to inoculation with Rhizobium leguminosarum. Australian Journal of Agricultural Research. 9(3): 991-1001.
- 15- Islam, R. & F. Afandi. 1980. Response of lentil cultivars to Rhizobium inoculation and nitrogen fertilization. LENS. 7: 50-51.
- 16- Islam, M.S, M.B. Solh and M.C. Saxena. 1985. Effect of fertilization and carbofuran on nodulation, yield and protein content of lentil. LENS. 12: 32-36.
- 17- Kumar, A., M.K. Malik & N. Ahmad. 1988. Effect of mixed culture inoculation of Rhizobium and Azotobacter on yield, nutrient uptake and quality of lentil in calcareous salin soil. LENS. 15: 24-27.
- 18- Kucey, R.M.N. 1989. Response of field bean (Phaseolus vulgaris L.) to levels of Rhizobium leguminosarum bv. Phaseoli inoculation in soils containing effective R. Leguminosarum B.V. Phaseoil population. Canadian Journal of Plant Science 69(2):419-426.
- 19- Malik, M.K. & C.L. Sanoria. 1981. Influence of single and combined cultures of Rhizobium and Azotobacter on yield and uptake of nutrients by lentil (Lens esculenta). Indian J. Agricultural Res. 25(4):227-230.
- 20- May, S.N. & B. Benbohlool. 1983. Competition among Rhizobium leguminosarum strains for nodulation of lentils (Lens esculenta). Applied and Environmental Microbiology 45: 960-965.
- 21- Mukhtar, N.O. & S.A.A. Naib. 1988. Biological nitrogen fixation by faba bean, lentil and chickpea in the traditional versus the new area of the Sudan. In: Nitrogen fixation by legumes in mediterranean agriculture (edited by Beck D.P., Materson. L.A.).
- 22- Pol, S.C. & G. Chosh. 1986. Response to lentil (Lens esculenta) and chickling pea (Lathyrus sativus) to inoculation with different strains of Rhizobium leguminosarum. Environment and Ecology . 4(4): 630-632.
- 23- Sangakkara, U.R. & C.M. Cho. 1987. Relationship between fertilizer N and N fixation in lentils and soybeans. In: Food legume improvement for Asian farming systems (edited by Wallis, E.S. Byth, D.E.).
- 24- Sekhon, H.S., J.N. Kaul & T.S. Sandhu. 1983, Effect of phosphorus fertilization on yield and nodulation in lentils. LENS . 10: 25-27.
- 25- Sekhon, H.S., K.K. Dhingra, P.S. Sandhu & S.C. Bhandari. 1986. Effect of time of sowing, phosphorus and herbicides on the response to Rhizobium inoculations. Lens Newsletter 13(1): 11-15.
- 26- Sharma, D.K., V.P.S. Chahal & R.B. Rewari. 1982. Studies on relationship between chlorophyll content and nitrogen fixation in lentil (Lens esculenta. L.) nodulation by different strains of Rhizobium leguminosarum. Indian Journal of Microbiology. 22(4): 291-292.
- 27- Sharma, B.B. & R.R. Singh. 1986. Rooting and nodulation pattern in lentil under different rate of seeding, seed inoculation, nitrogen and phosphorus fertilization. Legume Research. 9(2): 69-72.

Effect of Rhizobium Strains on Yield and Other Agronomic Traits in Lentil

A. AHMADI and B. YAZDI-SAMADI

Instructor and Professor, Respectively, Department of Agronomy, College of Agriculture, University of Tehran, Karaj, Iran.

Received for Publication, 19 August, 1992.

SUMMARY

To evaluate the effects of different Rhizobium strains on some important traits in lentils, field experiments were conducted with cultivar "Ziba" in a randomized complete block design in two years. Treatments consisted of three Rhizobium strains, N and P+K in both years and a treatment without fertilizers and Rhizobium in the second year was added additionally.

Observations were made in three growth stages: seedling, 50% flowering and seed ripening, and traits related to nodulation, growth, yield and nitrogen percent were measured.

A greenhouse experiment was also conducted in the second year, in which growth and nodulation was studied twice, 35 and 65 days after seed sowing.

The results of field experiments did not show any increase in nodulation and other traits in treatments inoculated with Rhizobia. Thus, it was concluded that in fields under lentil cultivation, inoculation is not necessary for lentils.

In the greenhouse experiment, the differences between Rhizobia strain were more pronounced and strain Lc19 from Syria was better than the other two strains. The negative effects of nitrogen application on nodulation were also observed in the greenhouse experiment. There was no yield increase due to nitrogen application. Application of phosphorus fertilizer increased nodulation, however, it did not increase seed yield.